

GÖKDENİZ DÜNYA TURUNDA-2

BOSNA HERSEK

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Yayın Koordinatörü: Tülay Öncü

Editör: Yalçın Yaman

ReSimleyen: Hazal Avcı

Kapak: Zeynep Şahin Ünyeli

Grafik Tasarım: VeySEL Demirel

Baskı ve Cilt: Alfabe Basım
Başakşehir Mahallesi Hürriyet Bulvarı No:14
Başakşehir/İstanbul
Tel: (0212) 485 21 25 - 26

Raf: 6-10 Yaş Öykü Hikâye

ISBN 978-625-7947-55-8

Aralık/2020

Mavi Kirpi Kitap
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Taşsavaklar Sokak, No: 2/4 Fatih / İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24 Sertifika No: 45586

© 2020 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak **L M Leyla ile Mecnun Yayıncılık San. Tic. Ve Anonim Şirketi**'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Bir gezimizi daha başarıyla bitirdik. Ak-
lımda kalan en önemli şey neydi biliyor
musunuz? **Bütün okulun tempo tutarak
sonraki geziyi istemesi.** Maalesef o değil.
Onlar için hava hoş. Çalışan da ben, gez-
diren de. **Herkes oturuyor karşıma sade-
ce dinliyor.** Bu kadar çalışmanın üzerine
olayın kahramanı Âlim oldu.

- **Gökdeniz, neden kendi kendine konu-
şuyorsun?**

Bir anda kendime geldim. Bana seslenen Tuna'ydı. Ne diyeceğimi bilemedim. Ses-siz kalınca Tuna sözlerine devam etti.

- **Geziler gerçekten çok güzel. Nereden aklına geldi böyle bir şey?**

- Hiiç! Bir gün Âlim'in canı sıkılıyordu. Üzüldüm hâline. Biraz eğlenmesi için uydurdum işte.

- **Âlim'in üzülmesine dayanamadın yani.**

- Elbette, o benim en iyi arkadaşım.

- **Süpersin.**

- **NEE!**

- **Gerçekten süpersin.**

Tuna'nın sözleri karşısında şaşkınlıktan bakakaldım. Sonunda merakıma yenik düştüm.

- **Neden böyle düşünüyorsun?**

- Birincisi, arkadaşlarına çok değer veriyorsun. Üzülmemeleri için elinden geleni yapıyorsun. İkincisi, bunu yaparken hayal gücünü çok iyi kullanıyorsun. Üçüncüsü de bunlardan mutlu oluyorsun. **Keşke ben de böyle olabilsem. Benim böyle bir yeteneğim yok. Olsa neler yapardım neler...**

Tuna'ya üzüldüm. Bir yandan da Âlim için düşündüklerim için kendime kızdım. **Sonuçta bu işe o üzülmesin diye başladık.** Neyse şu anda düşünmem gereken Tuna'ydı. Bir şeyler söylemeliyim. **Acele edince ağızımdan 2 kelime çıkıverdi.**

- NEREDEN BİLİYORSUN?

Tuna gözlerini yerden kaldırıp yüzüme baktı.

- Neyi nereden biliyorum?

- Böyle bir yeteneğin olmadığını.

- **Bilmem, olsa şimdiye kadar yapardım herhâlde.**

- O kadar çabuk karar verme. Bu gezilere başlarken ben de bilmiyordum. İlk olarak Kıbrıs'a gitmiştik. Sebebini biliyor musun?

Bilmiyor tabii, nereden bilsin? Nereden bileyim, dermişçesine yüzüme boş boş baktı.

- **Dedem Kıbrıs gâzisiydi. Her fırsatta oraları anlatıyordu.** Galiba herkese anlatıyordu da onu tek dinleyen bendim.

- Nereden anladın bunu?

- Çünkü tam bir şey anlatmaya başlayacakken herkes ondan önce başlıyor anlatmaya.

- **Herkes gitmiş mi yani Kıbrıs'a?**

- Yok canım. Dedem sık sık anlatınca ezberlemişler.

- **ANLADIIM!** Sen de gezi yapabilmek için dinledin onu.

- Hayır ya! Dedem kimseyi dinlemeye razı edemeyince bana anlatıyordu. Ben de kırmıyordum onu. İster istemez ezberledim.

- **Ne güzel. Dedeni sevindiriyordun yani.**

- Seviniyordu da o kadar masum değil.

Onu dinlemem için her seferinde harçlık veriyordu. Buradan çıkar sağladığım için dinlediğimi sanma.

- Ama öyle olmuyor mu ki?

- **Hayır, bir taşla iki kuş vuruyordum.** Anlatması çok hoşuma gidiyordu. Yanında harçlık da verince süper oluyor.

- **SONUÇTA HERKES MEMNUN.**

- Herkes dediğin dedem ve ben. Değil mi?

- Hayır, herkes diyorum. Sen dinlediğin için, deden anlattığı için, diğerleri de zorla dinlemediği için memnun.

Tuna çok iyi yakalamıştı konuyu. Uzun süre güldük buna.

- Sonuçta denemeden bilemezsin. Mesela senin bildiğin bir yer yok mu?

- Var tabii olmaz mı? Ben dayımların oturduğu yeri çok iyi biliyorum. Her tatilde onlara gidiyorum.

- TAMAM İŞTE HANGİ ÜLKE ORASI?

- **TÜRKİYE.** Dayımlar Yalova'da oturuyor.

- Öyle değil ya! Başka ülkede bir yer biliyor musun? Ya da olsun. Bir geziyi de Yalova'ya yaparız olur biter.

- **BİR DAKİKA!**

Tuna o kadar bağırdı ki herkes bize baktı.

- Ne oldu Tuna?

- **Biz Bosna göçmeniyiz.**

- Tamam işte, oraya gittin o zaman.

- Hayır. Dedemin dedesinin dedesi 80 sene önce göçmüş buraya.

Yine olmadı, diye düşünürken Tuna sözlerine devam etti.

- **Gitmemiş olabilirim ama en az Yalova kadar iyi biliyorum.**

- **NASIL YA!**

- Senin deden varsa benim de ninem var. **Öyle anlatıyor ki sorma!** Gitsem bu kadar iyi bilemezdim herhâlde.

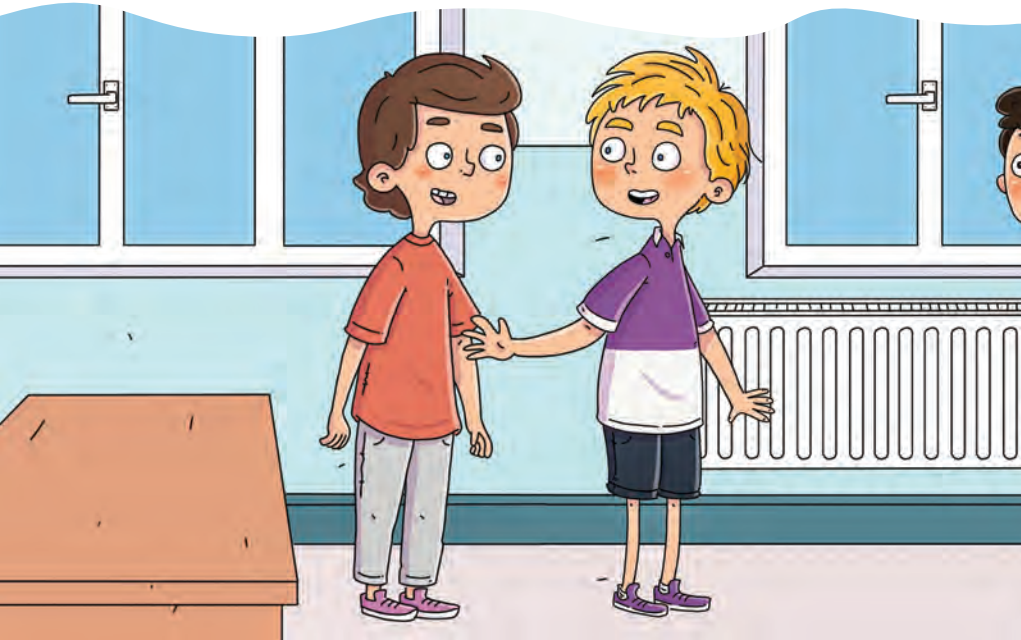
- Tamam o zaman. Yarınki gezi Bosna'ya. Hem de yeni rehberimiz Tuna'yla.

Uzun zamandır Tuna'nın yüzünün güldüğünü görmemiştim. Konuştuğumuzu gören Âlim ve Bayram koşarak yanımıza geldiler.

- Ne konuşuyorsunuz siz 2 saattir bakalım?

Âlim'den sonra Bayram da konuya dahil oldu.

- Evet ya! Hem de kıkır kıkır gülüyorsunuz. Bize de anlatın biz de gülelim.

Âlim'le Bayram'ın gelişiyle Tuna arkama geçti. Çekingen olduğu için hiçbir şey di-yemedi. Tuna'nın önünden çekilip konuyu anlattım.

- İşte, yeni rehberimiz Tuna. Yarın bizi o gezdirecek.

Âlim ve Bayram önce birbirlerine bak-tılar. Sonra bize dönüp gülmeye başladılar. Âlim gülererek konuşmaya çalışıyordu.

- Şimdi neden bu kadar güldüğünüzü anladım. Çok komikmiş.

Onlar güldükçe Tuna arkama doğru ge-liyordu.

